

NEWS

Van balie tot oproep

17 juli 2026, Tobias Engl

Meneer Vogel kende de praktijk niet. Die zat op de derde verdieping van een pand aan de rand van de binnenstad, achter een glazen deur die zachter dichtviel dan hij had verwacht. Binnen was het lichter dan gedacht. Vier deuren, een gang, niemand die hem vertelde waar hij heen moest. Hij bleef staan, het afspraakbriefje in de hand, en voelde het oude gevoel dat hij op de verkeerde plek was.

Toen zag hij het scherm. Het hing naast de balie, rustig, in een gedempt groen. Graag aanmelden bij de receptie, stond er, en een pijl wees naar links. Meneer Vogel ging naar links. Een medewerkster nam zijn pas aan, tikte iets in en op het scherm verscheen een nummer. Zijn nummer. 27.

Hij ging zitten. Voor hem wachtten anderen, ieder met een nummer, ieder rustig. Op het scherm stond wie aan de beurt was en wie daarna zou komen. 24. Toen een tijdje niets. Toen 25. Meneer Vogel rekende niet meer in zijn hoofd, vroeg niets, stond niet op om te kijken. Hij keek gewoon en wist hoe het zat.

Vroeger was dat anders geweest. Toen vroeg iemand aan de balie hoe lang het nog zou duren en kreeg een antwoord dat niemand kon waarmaken. Toen riep een zuster een naam door de wachtkamer en keek iedereen op. Hier riep niemand. Het nummer volstond.

26. Meneer Vogel greep al naar zijn jas, toen hij beseftte dat het zijn nummer nog niet was. Een vrouw bij het raam stond op en ging. Hij leunde achterover. Op het scherm draaide intussen geen reclamefilm, geen eindeloze lus met verre stranden. Wat hij zag, had met hem te maken - zijn plek, zijn weg, straks zijn deur.

Toen stond het er. 27, en ernaast, in kleine letters: Kamer 3. Geen naam, niets wat de anderen hoefden te horen. Meneer Vogel stond op. Hij wist waarheen. De gang door, de derde deur; hij had de weg al gezien voordat hij hem liep.

Toen hij later weer naar buiten liep, viel het scherm hem nauwelijks nog op. Het had gedaan wat het moest doen en had daarbij nooit in de weg gestaan. Een goede plek, dacht hij, terwijl de glazen deur zacht achter hem dichtviel: een die de weg wijst zonder dat iemand het merkt.

Het scherm dat hem door de ochtend had geleid, draait op ScreenWay. Meneer Vogel zal die naam nooit tegenkomen. Dat hoeft ook niet.